

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvy Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Evy Šonkové v právní věci žalobce: **S. B.**, zast. Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2024, č. j. OAM-696/ZA-ZA11-K18-R2-2023, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 29. 11. 2024, č. j. 78 Az 8/2024-28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce je turecký Kurd, který v České republice požádal o mezinárodní ochranu. Jako důvod pro její udělení uvedl především problémy se soukromými osobami, rodinou T., s níž měla žalobcova rodina spor o vlastnické právo k poli. V jeho rámci měl být zastřelen žalobcův strýc. Žalobce tvrdil, že mu státní orgány v zemi jeho původu neposkytly ochranu před vyhrožováním ze strany příslušníků této rodiny. Dále uvedl, že Kurdové jsou obecně v Turecku diskriminováni; sám však popřel, že by měl kvůli své kurdské národnosti v zemi původu problémy. Vedle toho zmínil také ekonomické důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu; původně měl namířeno do Německa. Žalovaný žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 26. 3. 2024, č. j. 33 Az 10/2023-35, toto rozhodnutí zrušil z důvodu procesního pochybení. Žalovaný následně ve věci znovu rozhodl a opět žalobci mezinárodní ochranu neudělil.

[2] Proti druhému rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil u Krajského soudu v Ostravě, pobočky v Olomouci (dále „krajský soud“), který žalobu zamítl. Krajský soud

se ztotožnil se závěrem žalovaného, že žalobcův azylový příběh je nedůvěryhodný. Se žalovaným souhlasil také v tom, že i kdyby žalobcova tvrzení byla pravdivá, nešlo by o azylově relevantní skutečnosti, a to s ohledem na možnost využití ochrany ze strany veřejné moci domovské země. Žalobce relevantně nezpochybnil ani užité podklady o situaci v zemi původu.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) v kasační stížnosti zrekapituloval dosavadní průběh řízení a své žalobní námitky. Ve vlastní kasační argumentaci namítl, že ačkoli v žalobě výslovně neuvedl, že považuje zprávu Ministerstva zahraničních věcí ČR ze srpna 2023 za nepravdivou, je nepochybné, že obsahem žaloby zpochybnil i její pravdivost. Není patrné, z jakých zdrojů uvedená zpráva vychází. Stěžovatel nadále trvá na tom, že žalovaný neobstaral dostatečné zprávy o situaci v zemi jeho původu, které by odůvodňovaly závěr, že se může v zemi původu účinně právně bránit před výhrůžkami ze strany soukromých osob. Soud podle stěžovatele nevypořádal jeho námitky ohledně kvality informací shromážděných žalovaným, stejně jako námitky, že u některých informací v rozporu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, chybí úvahy o použití těchto zpráv na případ stěžovatele.

[4] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s rozsudkem krajského soudu a odkázal na své rozhodnutí a na správní spis.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“)], se Nejvyšší správní soud (NSS) zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[6] Ve své kasační argumentaci stěžovatel vytýká napadenému rozsudku nepřezkoumatelnost z důvodu, že řádně nevypořádal žalobní námitku týkající se kvality informací shromážděných žalovaným a námitku týkající se absence úvah o vyhodnocení jednotlivých podkladů žalovaným. Dále namítá, že zpráva Ministerstva zahraničních věcí ČR s ohledem na absenci uvedení zdrojů nepředstavuje dostatečný podklad pro závěr o možnosti efektivní ochrany v Turecku.

[7] NSS neshledal, že by napadený rozsudek byl nepřezkoumatelný. Krajský soud shrnul podstatu závěrů žalovaného, s nimiž se ztotožnil (body 8 až 19 napadeného rozsudku) a následně se sám věnoval věrohodnosti stěžovatelova azylového příběhu (body 20 a 21), možnosti ochrany v zemi původu (body 22 a 23) a kvalitě podkladů o situaci v zemi původu a jejich hodnocení (body 24 až 28). Jeho argumentace je ucelená, logická a individualizovaná ve vztahu ke stěžovateli. Podle NSS je tedy z napadeného rozsudku zřejmé, proč krajský soud nepovažoval žalobní námitky za důvodné (rozsudek NSS ze dne

pokračování

14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS).

[8] To platí i o stěžovatelem výslovně zmiňovaných námitkách týkajících se kvality podkladů a jejich hodnocení. I na ně krajský soud podle NSS adekvátně reagoval (zejména v bodech 26 až 28 napadeného rozsudku). V této souvislosti kasační soud také připomíná, že povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku (rozsudky NSS ze dne 22. 10. 2014, č. j. 6 Ads 237/2014-9, bod 15 a tam citovaná judikatura, nebo ze dne 21. 6. 2018, č. j. 1 Afs 31/2018-26, bod 21). Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů nemůže být založena tím, že krajský soud nevyvracel každý dílčí argument uplatněný účastníky (usnesení rozšířeného senátu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, bod 29).

[9] Ve zbytku své přípustné kasační argumentace stěžovatel setrvává na tom, že absence uvedení zdrojů ve zprávě Ministerstva zahraničních věcí ČR týkající se poskytování ochrany ze strany tureckých orgánů má za následek, že závěry žalovaného nemají oporu ve spise. Jak však krajský soud zdůraznil, stěžejní pro neudělení mezinárodní ochrany byla již samotná nevěrohodnost stěžovatelova azylového příběhu a v něm zjištěné rozpory. Argumentace možnou dostupností vnitrostátní ochrany byla v nynější věci pouze podpůrná (bod 22 rozsudku krajského soudu, s. 6 rozhodnutí žalovaného). Nadto pokud krajský soud nepovažoval samotnou námitku absence zdrojů v uvedené zprávě za dostatečnou ke zpochybnění kvality užitých podkladů (bod 23), jde o posouzení v souladu s relevantní judikaturou. Jak NSS uvedl v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS, důkazním prostředkem může být jakýkoliv prostředek, který je vhodný ke zjištění stavu věci. Případné deficity některého z podkladů je třeba v rámci volného hodnocení důkazů zohlednit a kompenzovat podklady jinými (bod 20 citovaného rozsudku).

[10] V nynější věci žalovaný při posouzení možnosti ochrany ze strany tureckých orgánů vyšel z celé řady dalších podkladů (s. 2 až 3 jeho rozhodnutí). Krajský soud ve vztahu k nim připomněl judikaturou vymezené požadavky na kvalitu podkladů o zemi původu (bod 27) a vyložil, proč je jako celek považuje za odpovídající těmto požadavkům ve vztahu ke stěžovateli (zejména body 27 a 28). Toto hodnocení žalovaným užitých podkladů ze strany krajského soudu podle NSS odpovídá relevantní judikatuře (již citovaný rozsudek č. j. 1 Azs 105/2008-81, bod 16, dále rozsudky NSS ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008-71, či ze dne 31. 5. 2017, č. j. 5 Azs 62/2016-87). Ani v tomto směru tedy NSS neshledal důvod ke svému zásahu.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Kasační soud uzavírá, že z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, že krajský soud vycházel z relevantní judikatury a jeho závěry jsou s ní v souladu. NSS současně neshledal, že by se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení, a proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2025

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu